

Svet
Evropske unije

Bruselj, 26. maj 2015
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Zadeva:	Novo svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015 – sklepi Sveta

Svet je na seji 26. maja 2015 sprejel sklepe Sveta, kot so navedeni v prilogi k temu dopisu.

Novo svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015

– sklepi Sveta –

I. Uvod

1. Agenda za obdobje po letu 2015 je odlična priložnost za reševanje medsebojno povezanih izzivov izkoreninjenja revščine in trajnostnega razvoja. Ena od ključnih prednostnih nalog EU in njenih držav članic je to priložnost kar najbolj izkoristiti. V sklepih z dne 16. decembra 2014 je Svet pojasnil stališče EU, kako naj bi to storili, da bi dobili univerzalno agendo, ki bo prinesla resnične spremembe. Ti sklepi dopolnjujejo sklepe iz decembra 2014, v njih pa so podrobneje razdelani vidiki novega svetovnega partnerstva, potrebnega za uresničitev ciljev trajnostnega razvoja.
2. Za uresničitev takšne daljnosežne agende je potrebno novo svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj, ki bi moralo spremeniti in okrepiti način sodelovanja mednarodne skupnosti.
3. Pomemben napredek je bil že dosežen. Predlog odprte delovne skupine za oblikovanje ciljev trajnostnega razvoja, poročilo medvladnega odbora strokovnjakov o financiranju trajnostnega razvoja ter zbirno poročilo generalnega sekretarja Združenih narodov kažejo, da je dogovor o ambiciozni agendi za obdobje po letu 2015 za ljudi in planet, v kateri ne bo nihče zapostavljen, blizu.

4. Letošnji ključni mednarodni dogodki bodo omogočili nov svetovni okvir, v katerem bodo določene naše skupne prednostne naloge v naslednjih letih. Uspešen izid tretje mednarodne konference o financiranju razvoja, ki bo julija v Adis Abebi, bo pomemben za to, da bo na vrhu Združenih narodov za sprejetje razvojne agende za obdobje po letu 2015 v New Yorku oblikovan skladen okvir za ukrepanje, ki bo prinesel resnične spremembe, pa tudi za 21. zasedanje Konference pogodbenic Okvirne konvencije ZN o spremembi podnebja, ki bo decembra v Parizu. Izid teh treh procesov bi moral okrepiti in poudariti sinergije in posredne koristi med izkoreninjenjem revščine in trajnostnim razvojem, vključno s podnebnimi spremembami.
5. Sporočilo Komisije z naslovom „Svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015“ pozdravljamo kot pomemben prispevek k nadaljnjemu oblikovanju stališča EU in njenih držav članic.

II. Vodilna načela za novo svetovno partnerstvo

6. V sklepih Sveta iz decembra 2014 je navedenih več vodilnih načel za novo svetovno partnerstvo. Ta načela – univerzalnost, skupno odgovornost in vzajemno odgovornost, upoštevanje zadevnih zmogljivosti ter pristop z več deležniki – potrjujemo. Novo svetovno partnerstvo bi moralo temeljiti tudi na človekovih pravicah, enakosti, nediskriminaciji, demokratičnih institucijah, dobrem upravljanju, pravni državi, vključevanju, okoljski trajnosti in upoštevanju meja zmogljivosti planeta ter jih spodbujati. Pravice žensk, enakost spolov ter opolnomočenje žensk in deklet, ki so cilji sami zase, so ključni načini izvajanja, zato bi se morali zanje zavzemati na vseh ravneh.

7. Novo svetovno partnerstvo bi moralo graditi na osmih razvojnih ciljih tisočletja in jih tudi preseči, upoštevajoč premik k univerzalni in vključujoči agendi, ki bi prinesla resnične spremembe. K uresničitvi agende lahko smiselno prispevamo vsi. Pripadnost in odgovornost na nacionalni ravni bosta ključnega pomena za agendo za obdobje po letu 2015 in njeno izvajanje, tudi z zavezami na ustreznih ravneh in instrumenti, kot so strategije trajnostnega razvoja. Zaveze moramo sprejeti vsi, upoštevajoč univerzalnost agende, pa tudi različne in razvijajoče se zmogljivosti ter spremembe v svetovni ekonomiji. EU in njene države članice so pripravljene v celoti izpolniti svojo vlogo, tudi z mednarodnim udejstvovanjem in notranjim izvajanjem. Pričakujemo, da bodo tudi drugi partnerji – vključno z novimi in uveljavljajočimi se akterji – prispevali svoj delež. Naše zaveze je treba oblikovati na podlagi skupne odgovornosti za reševanje svetovnih izzivov.

8. Cilj nove agende bi moralo biti izkoreninjanje revščine v vseh njenih oblikah ter uravnoteženo in integrirano doseganje trajnostnega razvoja v njegovih treh razsežnostih. Utrditi mora našo odločenost, da v času ene generacije odpravimo skrajno revščino, z nadgradnjo in dopolnitvijo nedokončanih razvojnih ciljev tisočletja. Načini izvajanja so pomemben sestavni del agende za obdobje po letu 2015 in jih je treba obravnavati celostno. Na konferenci v Adis Abebi naj ne bi le ocenili napredka pri izvajanju monterreyskega soglasja in deklaracije iz Dohe, temveč bi se morali zazreti tudi v prihodnost in obravnavati vse načine izvajanja, tudi okvire, ki omogočajo izvedbo politik, ter zbiranje in učinkovito porabo finančnih in drugih sredstev. Zavzeti bi bilo treba integriran pristop, z uravnoteženo obravnavo ekonomske, socialne in okoljske razsežnosti trajnostnega razvoja, spodbujati usklajenost politik ter vključiti zaveze in cilje vseh akterjev. Sklepni dokument konference bi moral biti razumljen kot steber za načine izvajanja agende za obdobje po letu 2015.

III. Ključne komponente svetovnega partnerstva

9. EU in njene države članice menijo, da so ključne komponente celostnega pristopa k načinom izvajanja v okviru novega svetovnega partnerstva naslednje: (i) vzpostavitev ugodnega in spodbudnega okolja za izvajanje politik na vseh ravneh; (ii) razvoj zmogljivosti za uresničevanje ciljev, (iii) zbiranje in učinkovita poraba domačih javnofinančnih sredstev; (iv) zbiranje in učinkovita poraba mednarodnih javnofinančnih sredstev; (v) mobilizacija domačega in mednarodnega zasebnega sektorja; (vi) spodbujanje trgovine in naložb; (vii) pospeševanje znanosti, tehnologije in inovacij; in (viii) reševanje izzivov in izkoriščanje pozitivnih učinkov migracij. Resnično svetovno partnerstvo potrebuje tudi trden okvir spremljanja, prevzemanja odgovornosti in pregleda, ki bi moral biti sestavni del agende za obdobje po letu 2015.

(i) Ugodno in spodbudno okolje za izvajanje politik na vseh ravneh

10. Brez dobrega političnega in regulativnega okolja ne bo imel noben drug način izvajanja dolgoročnega učinka. Vse države bi morale zagotoviti, da bodo imele vzpostavljene ustrezne politike, med drugim tudi z učinkovitimi zakonodajnimi in regulativnimi okviri za izvajanje agende za obdobje po letu 2015 in uresničitev ciljev trajnostnega razvoja.

11. Vse države si morajo prizadevati za učinkovite in vključujoče institucije ter razviti pregledne politike, ki temeljijo na pravni državi in človekovih pravicah, spodbujajo nediskriminacijo, pravice žensk, enakost spolov ter opolnomočenje žensk in deklet, odgovornost in učinkovito udeležbo civilne družbe. Zavzemanje za miroljubne in vključujoče družbe, dobro upravljanje na vseh ravneh in dostop do pravnega varstva za vse je ključen način izvajanja agende in pomemben cilj sam po sebi. To vključuje krepitev povezave med mirom, človekovimi pravicami in trajnostnim razvojem ter zagotavljanje učinkovitih sistemov za pripravo proračuna, spremljanje odhodkov in boj proti korupciji.

12. Nestabilne države in države, v katerih potekajo spopadi, potrebujejo posebno pozornost in trajno mednarodno udejstvovanje, da bi dosegle trajnostni razvoj. Utrjevanje držav in miru sta ključna cilja, da bi razvilii zmogljivost držav, da ekonomska, socialna in okoljska vprašanja povsem povežejo z varnostnimi in razvojnimi vprašanji.
13. Regulativne instrumente lahko dopolnjujejo ekonomski instrumenti, kot so davčne spodbude, plačila za ekosistemske storitve, določanje cen ogljika, med drugim predvsem s tržnimi mehanizmi in sistemi za trgovanje z emisijami, in preusmeritev davčnega bremena. Načelo „onesnaževalec plača“ je dobra usmeritev za izbiro in oblikovanje instrumentov politike. Med drugimi ključnimi vzvodi politike so trajnostno javno naročanje in postopna odprava okolju škodljivih subvencij, ki niso združljive s trajnostnim razvojem, vključno s subvencijami za fosilna goriva, in spodbujanje rešitev, ki so gospodarne z viri, upoštevajo podnebne spremembe in učinkoviteje prispevajo k izkoreninjenju revščine. V tem pogledu je bistveno tudi trajnostno gospodarjenje z naravnimi viri.
14. Polna in produktivna zaposlenost ter dostojno delo, vključno z upoštevanjem standardov dela, ki jih med drugim urejajo konvencije in priporočila Mednarodne organizacije dela, sta ključna za odpravo neenakosti in socialnega izključevanja. Potrebujemo ustrezne minimalne ravni socialne zaščite, vključujoči in pravični razvojni ukrepi pa bi morali biti vključeni v ustrezne socialno-ekonomske politike. Pravica socialnih partnerjev do svobodnih pogajanj in sklepanja kolektivnih pogodb je bistvena. Socialni dialog je nujen za okrepitev demokracije in izboljšanje preglednosti. Poleg tega bi morali biti nacionalna zakonodaja, politike in prakse vključujoči in omogočiti nediskriminatoren dostop do cenovno dostopnih, ustreznih in kakovostnih storitev in dobrin, da bi preprečili neenakosti. Posebno pozornost je treba nameniti najbolj prikrajšanim in ranljivim, zlasti otrokom, starejšim in invalidom, pa tudi marginaliziranim družbenim skupinam in avtohtonim ljudstvom. Vse države bi morale z izobraževanjem, razvijanjem spretnosti in usposabljanjem spodbujati vlaganje v človeški kapital ter zagotoviti dostop do osnovnih storitev, kot sta zdravstvo in izobrazba.

15. Za uspeh agende za obdobje po letu 2015 je potrebna usklajenost politik na vseh ravneh. Vse države, ne glede na njihovo stopnjo razvoja, bi morale zagotoviti, da bodo njihove politike usklajeno prispevale k njihovim prednostnim ciljem trajnostnega razvoja, na nacionalni, pa tudi mednarodni ravni. Poleg tega bi se morale vse razvite države, države z višjim srednjim dohodkom in države z gospodarstvi v vzponu zavezati, da bodo ocenjevale vpliv njihovih politik na revnejše države. Za usklajenost politik so potrebni ustrezno usklajevanje, reden dialog med deležniki ter ocenjevanje politik.
16. EU in njene države članice so zavezane zagotavljanju usklajenosti politik za razvoj kot ključnemu prispevku k skupnim prizadevanjem za širšo usklajenost politik za trajnostni razvoj. V EU smo zavezani tudi ustvarjanju razmer za pametno, vključujočo in trajnostno rast, tudi s pomočjo strategije Evropa 2020, evropske strategije za trajnostni razvoj in sedmega okoljskega akcijskega programa. Strategija Evropa 2020 na primer vključuje cilje glede zaposlovanja, naložb v raziskave in razvoj, podnebnih sprememb in energije, izobraževanja, revščine in socialne vključenosti, ter pobude, kot je tista o učinkoviti rabi virov. Proces, kot je pregled strategije Evropa 2020, bi lahko izkoristili za izmenjavo najboljših praks ter krepitev znanja in ozaveščenosti v državah članicah EU, tudi v povezavi z izvajanjem ciljev trajnostnega razvoja.

17. Na svetovni ravni bosta za izvajanje agende za obdobje po letu 2015 potrebna tudi učinkovit mednarodni institucionalni sistem, ki bo temeljil na obstoječih strukturah in procesih ter jih nadgradil, ter tesnejše finančno in gospodarsko sodelovanje. EU in njene države članice bodo pomagale izboljšati regionalno in svetovno sodelovanje ter si prizadevale za usklajeno delovanje in dopolnjevanje večstranskih institucij, da bi se čim bolj izkoristile sinergije in povezanost politik. Za ustrezno zagotavljanje in zaščito svetovnih javnih dobrin ter trajnostno potrošnjo in proizvodnjo so pomembne tudi usklajene mednarodne politike in ukrepi ter njihovo učinkovito izvajanje, na primer z mednarodnimi okviri, kot so sendajski okvir za zmanjševanje tveganja nesreč po letu 2015, desetletni programski okvir ZN o trajnostni potrošnji in proizvodnji ter mednarodni sporazumi o podnebnju, biotski raznovrstnosti, širjenju puščav, vodi, kemikalijah in odpadkih, ekosistemih, gozdovih in oceanih. Ker podnebne spremembe večajo izzive, povezane z izkoreninjanjem revščine in trajnostnim razvojem, je potrebno dejavno vključevanje vprašanj glede podnebnih sprememb v agendo za obdobje po letu 2015 in svetovno partnerstvo, na katerem bo temeljila. Agenda za obdobje po letu 2015 mora biti usklajena z mednarodnim pravom, med drugim zlasti s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS). Nacionalne politike bi morale biti usklajene z mednarodnimi pravnimi okviri, tudi mednarodnim pravom o človekovih pravicah. EU in njene države članice si bodo še naprej prizadevale krepiti in razvijati mednarodne okvire.

(ii) Razvoj zmogljivosti za uresničevanje ciljev

18. Poudarjamo pomen učinkovitih institucij ter potrebne zmogljivosti in strokovnega znanja za izvajanje agende. To vključuje tudi zmožnost oblikovanja in izvajanja politik za soočenje z izzivi trajnostnega razvoja ter sprejemanja ukrepov, zbiranja podatkov, ocene rezultatov in pregleda strategij.
19. Vsi partnerji v mednarodnem sodelovanju bi morali okrepiti razvoj zmogljivosti in spodbujati tehnično sodelovanje, k temu pa pritegniti vse deležnike in si še posebej prizadevati v najmanj razvitih državah, v nestabilnih državah in državah, v katerih potekajo spopadi, ter majhnih otoških državah v razvoju.

20. Za razvoj zmogljivosti za uresničevanje ciljev je potrebno tudi ugodno okolje za civilno družbo na nacionalni, pa tudi mednarodni ravni. Vključujoče udejstvovanje državljanov in civilne družbe je ključno za spodbujanje demokratične odgovornosti, razvojne učinkovitosti in trajnosti rezultatov. Partnerstva z več deležniki lahko prispevajo k trajnostnemu razvoju ter združujejo znanje in izkušnje zelo različnih akterjev.
21. EU in njene države članice so še naprej zavezane, da bodo v skladu s pristopom z več deležniki izboljševale in vključevale podporo za razvoj zmogljivosti na vseh področjih svetovnega partnerstva. Na čelu izvajanja agende za obdobje po letu 2015 bodo tudi lokalni in podnacionalni organi. Razvoj zmogljivosti v partnerskih državah je ključni dejavnik za izboljšanje razvojne učinkovitosti, EU in njene države članice pa že spodbujajo vzajemno učenje in mreženje prek pobud, kot so tehnično sodelovanje in programi za razvoj institucij. EU bo povečala podporo za krepitev zmogljivosti, tudi na področju statistike in spremljanja v partnerskih državah.
22. EU bi morala pri dejavnostih za krepitev zmogljivosti v večji meri izkoristiti tranzicijske izkušnje svojih članic. Svet v zvezi s tem pozdravlja pripravljenost držav članic EU, da delijo svoje izkušnje in strokovno znanje, na primer z zbirko evropskih tranzicijskih izkušenj.

(iii) Zbiranje in učinkovita poraba domačih javnofinančnih sredstev

23. Domače javne finance so daleč največji vir stabilnih in neposredno dostopnih sredstev za večino vlad in so torej ključne za financiranje trajnostnega razvoja. Poglavitno odgovornost za učinkovito zbiranje in porabo javnih sredstev imajo nacionalne vlade. Poleg tega so davki, tako potrošnja kot pobiranje, pomembna komponenta socialnega sporazuma, ki podpira domačo odgovornost.
24. Vse države bi se morale zavezati k doseganju ravni javnih prihodkov, ki bi jim kar najbolje omogočila, da na nacionalni ravni vzdržno financirajo izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj, vključno s krepitvijo institucij, odgovornih za prihodkovno politiko, pobiranje davkov in njun nadzor.

25. Poudarjamo, da je pomembno vključiti trajnostni razvoj v domače javne finance. To bi lahko dosegli s politikami in orodji, kot je upoštevanje naravnega kapitala v računovodstvu, in pripravo proračuna, ki upošteva različnost spolov in skuša odpraviti neenakosti.
26. Vse države bi se morale zavezati dobremu upravljanju in zagotoviti, da so vzpostavljeni sistemi za učinkovito in pregledno upravljanje javnih sredstev, tudi pri javnem naročanju, za trajnostno gospodarjenje z naravnimi viri in upravljanje s tem povezanih prihodkov. Okrepiti je treba revizijske ukrepe in ukrepe za boj proti goljufijam, pranju denarja in korupciji, izboljšati je treba davčno upravo in preprečevati nezakonite finančne tokove, davčne utaje in izogibanje davkom. Okrepiti bi bilo treba ukrepe za finančno preglednost, kar bi lahko vključevalo poročanje po državah in s tem povezane izmenjave med ustreznimi organi, izboljšane sisteme javnega računovodstva, registre o dejanskem lastništvu za podjetja in registre o dejanskem lastništvu za sklade, katerih delovanje ima davčne posledice, ter okrepljeno odzivanje organov za preiskovanje in kazenski pregon. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati delo skupine G20 in OECD, tudi projekt o eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, in ga izvesti. Povečati bi bilo treba tudi preglednost in odgovornost v ekstraktivni industriji, na primer z razkritjem plačil, ki jih podjetja namenijo vladam.
27. Za boj proti davčnim utajam, izogibanju davkom in nezakonitim finančnim tokovom, tudi v davčnih oazah, je potrebno mednarodno sodelovanje, pa tudi zato, da se zagotovi pregledno in kooperativno davčno okolje, ki omogoča zbiranje domačih prihodkov. Državam bi bilo treba zagotoviti ustrezno pomoč, da bi imele lahko pri teh vprašanjih pomembnejšo vlogo.
28. Države potrebujejo stalen in dolgotrajen dostop do financiranja iz najrazličnejših virov. Vzdržno financiranje dolga, podprto z učinkovitim upravljanjem dolgov in vodeno v skladu z okvirom Mednarodnega denarnega sklada/Svetovne banke za zagotavljanje vzdržnosti zadolževanja, je temelj finančne stabilnosti.

29. EU in njene države članice so zavezane nadaljnjemu zagotavljanju pomoči državam v razvoju pri krepitvi upravljanja njihovih javnih financ, tudi davčnih sistemov. Specifični izzivi najmanj razvitih držav in držav, v katerih potekajo spopadi, potrebujejo posebno pozornost. EU in njene države članice bodo še naprej spodbujale pregledno, kooperativno in pravično mednarodno davčno okolje v skladu z načeli dobrega upravljanja.

(iv) Zbiranje in učinkovita poraba mednarodnih javnih finančnih sredstev

30. Mednarodno javno financiranje je še vedno pomemben in katalitičen element v skupnem financiranju za države v razvoju in zlasti države, ki najbolj potrebujejo pomoč, kot so nestabilne države in države, v katerih potekajo spopadi. Del tega so uradna razvojna pomoč (URP), pa tudi drugi uradni tokovi, sodelovanje jug–jug in tristransko sodelovanje, katerih obseg in pomembnost sta se v zadnjih letih bistveno povečala.

31. EU in njene države članice so pomemben vir uradne razvojne pomoči, saj so v zadnjih letih zagotovile več kot polovico uradne razvojne pomoči letno. Čeprav uradna razvojna pomoč za države v razvoju kot celota količinsko ne predstavlja veliko, je pomemben vir financiranja za najmanj razvite države in nestabilne države, ki zlasti nimajo domačih zmogljivosti, da bi zbrale sredstva iz drugih virov. Uradna razvojna pomoč lahko pozitivno vpliva tudi na druge načine izvajanja, zlasti domače javno financiranje in naložbe zasebnega sektorja, pa tudi znanost, tehnologijo in inovacije.

32. EU zato ponovno izraža skupno zavezanost, da v časovnem okviru agende za obdobje po letu 2015 doseže cilj 0,7 % URP/BND. Države članice, ki so k EU pristopile pred letom 2002, ponovno izražajo svojo zavezo za uresničitev cilja 0,7 % URP/BND, upoštevjoč proračunsko stanje, tiste države, ki so ta cilj že uresničile, pa se zavezujejo, da ga bodo še naprej izpolnjevale ali izboljšale; države članice, ki so k EU pristopile po letu 2002, si bodo prizadevale, da bi delež URP/BND povišale na 0,33 %.

33. Mednarodna skupnost bi morala pomagati tudi pri tem, da se sredstva usmerijo tam, kjer so najbolj potrebna, zlasti v najmanj razvite države, nestabilne države in države, ki so jih prizadeli konflikti. EU se v okviru celotne zaveze glede uradne razvojne pomoči in ob polnem upoštevanju prednostnih nalog posameznih držav članic na področju razvojne pomoči ponovno zavezuje, da bo zagotavljala podporo najmanj razvitim državam. Zavezuje se, da bo najmanj razvitim državam kratkoročno namenila 0,15 %–0,20 % URP/BND, v časovnem okviru agende za obdobje po letu 2015 pa 0,20 %.
34. V skladu z zbirnim poročilom generalnega sekretarja Združenih narodov bodo za doseganje ciljev trajnostnega razvoja potrebne zaveze vseh, tudi razvitih držav, držav z višjimi srednjimi dohodki in gospodarstev v vzponu. EU in njene države članice pozivajo druge države z visokimi dohodki, da se prav tako zavežejo, da bodo v časovnem okviru agende za obdobje po letu 2015 uresničile cilj 0,7 % URP/BND ter cilj 0,15–0,20 % URP/BND za najmanj razvite države. Gospodarstva v vzponu in države z višjimi srednjimi dohodki bi morale prav tako povečati svojo finančno podporo za države v razvoju in zlasti najmanj razvite države ter v zvezi s tem določiti cilje, ki naj bi jih dosegle v časovnem okviru agende za obdobje po letu 2015.
35. EU se zaveda tudi posebnih izzivov, s katerimi se soočajo države v razvoju v Afriki, in v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je uradno razvojno pomoč usmeriti v to celino, pri tem pa v celoti upoštevati prednostne naloge posameznih držav članic v zvezi z razvojno pomočjo. EU ponovno izraža močno politično zavezanost Afriki in se zavezuje, da bo dala še večjo prednost finančni pomoči za Afriko in da jo bo še povečala. Sklicujoč se na prejšnje mednarodne zaveze tej celini, se EU veseli dogovora o znatnih mednarodnih zavezah za Afriko v okviru mednarodnih konferenc, predvidenih v letu 2015.

36. Vsa mednarodna javna sredstva iz vseh virov bi morala prispevati k izkoreninjanju revščine in trajnostnemu razvoju, na način, ki je uravnotežen in povezan, upošteva podnebne spremembe ter je odporen na podnebne spremembe in ekosistem. Zagotavljanje in poraba zadevnih sredstev bi morala biti učinkovita in uspešna ter skladna z načeli razvojne učinkovitosti, ki so med drugim lastna odgovornost, preglednost, vzajemna odgovornost in poudarek na rezultatih. Vsi, ki zagotavljajo zadevna sredstva, bi si morali prizadevati za uresničitev mednarodnih zavez, da bi pravočasno zagotovili celovite in v prihodnost usmerjene informacije o tokovih sredstev za razvoj, pri tem pa uporabljati standarde odprtih podatkov. Za zmanjšanje razdrobljenosti strukture mednarodnega razvojnega sodelovanja bi si morali prizadevati vsi, da bi tako omogočili učinkovito izvajanje na ravni držav. Zato se lahko uporabijo skupni mehanizmi financiranja in instrumenti za ublažitev tveganja, tudi prek večstranskih kanalov, predvsem za zagotavljanje svetovnih javnih dobrin. Pomembno je tudi priznati in še spodbuditi prizadevanja v podporo izkoreninjenju revščine in trajnostnemu razvoju, ki presegajo uradno razvojno pomoč. V zvezi s tem se veselimo že začete razprave z vsemi deležniki o novem statističnem merilu za skupno uradno podporo trajnostnemu razvoju, ki bo dopolnjevalo URP.
37. EU in njene države članice so se zavezale, da bodo izboljšale učinkovitost svojih politik razvojnega sodelovanja v skladu s svojimi zavezami v okviru svetovnega partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje (GPEDC), ki zagotavlja strokovno znanje za kakovostna partnerstva, tudi najboljše prakse, ter da bodo spoštovale mednarodno dogovorjena načela za učinkovito razvojno sodelovanje iz Busana. Druge pozivamo, naj storijo enako.

38. Inovativno financiranje ima številne oblike, njegov namen pa je na predvidljiv, zanesljiv in učinkovit način zbrati in zagotoviti sredstva ter diverzificirati finančna orodja, namenjena razvoju. Mednarodna skupnost bi morala še naprej preskušati uporabo inovativnih virov in mehanizmov za usmerjanje mednarodnih javnih finančnih sredstev, kot so mehanizmi kombiniranja EU, ter možnost pritegnitve dodatnih finančnih sredstev, kot so mednarodne dajatve in davki na dobiček, pridobljen z globalizacijo, za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj, tudi pri ukrepih za boj proti podnebnim spremembam. Svet tudi priznava, da bi bilo lahko kombiniranje koristno za financiranje projektov, ki sicer zaradi visokega tveganja in/ali nizke donosnosti ne bi privabili financiranja in zasebnih vlagateljev. V zvezi s tem Svet poziva, naj se pozornost nameni diverzifikaciji finančnih sredstev, dostopnih zaradi kombiniranja, iz javnega in zasebnega sektorja. Mehanizmi kombiniranja bi morali v celoti upoštevati vzdržnost zadolževanja in odgovornost ter preprečevati motnje na trgu in proračunska tveganja.
39. Mednarodne finančne institucije ter večstranske in dvostranske razvojne banke so ključni akterji za uresničitev ciljev trajnostnega razvoja. Pomembne so za zagotavljanje ciljno usmerjenega razvojnega financiranja ter financiranja za zagotavljanje svetovnih javnih dobrin, tudi s podpiranjem prehoda na nizkoogljična gospodarstva, in bi morale dodatno razvijati svoje instrumente, da bi v okviru svojih pristojnosti pritegnile zasebno financiranje in ublažile tveganja, hkrati pa zagotovile, da bo dodatno financiranje usmerjeno v cilje trajnostnega razvoja. Mednarodne finančne institucije bi morale okrepiti podporo za dobro upravljanje, vključno s preglednimi in pravičnimi davčnimi sistemi ter bojem proti nezakonitim finančnim tokovom. Okoljski in socialni zaščitni ukrepi bodo ključni pri vseh ukrepih mednarodnih finančnih institucij, zlasti pri razvoju trajnostne infrastrukture, zato bi morale imeti mednarodne finančne institucije pri tem glavno vlogo. EU pozdravlja podporo za izvajanje agende za obdobje po letu 2015, ki so jo napovedale mednarodne finančne institucije¹.

¹ Spomladansko zasedanje Mednarodnega denarnega sklada in skupine Svetovne banke, april 2015: sporočilo Razvojnega odbora.

40. EU in države članice priznavajo, da je treba poskrbeti predvsem za ustrezno mobilizacijo tokov URP in drugih virov financiranja, namenjenih mestom ter drugim lokalnim in podnacionalnim organom, in bodo poskrbele za ustrezno krepitev zmogljivosti, da bi lahko ti organi učinkoviteje pridobivali in porabljali javna in zasebna finančna sredstva.

(v) *Mobilizacija domačega in mednarodnega zasebnega sektorja*

41. Za trajnostni razvoj je ključno, da se izkoristi potencial zasebnega podjetništva, tudi z javno-zasebnimi partnerstvi. Gospodarska rast, ki jo poganja zasebni sektor, je osrednje gonilo za ustvarjanje delovnih mest in tako prispeva k zmanjševanju revščine. Zasebni sektor bi moral biti polno udeležen pri izvajanju agende za obdobje po letu 2015. Delež zasebnih finančnih sredstev, vključno s sredstvi institucionalnih vlagateljev, je večji kot vsa javna finančna sredstva skupaj. Ključno je, da se ustvari spodbudno in stabilno poslovno okolje za zasebni sektor in naložbe, vključno z enakimi konkurenčnimi pogoji za vse, pomembne pa so tudi odgovorne in učinkovite institucije, ki delujejo v skladu z načeli pravne države. Instrumenti, kot je okvir politike za naložbe Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, so dragocena orodja, s katerimi si lahko vlade pomagajo pri oceni poslovnega ozračja in oblikovanju reform. Zasebni sektor lahko spodbudi prehod k večji produktivnosti, učinkovitejši rabi virov, trajnostni energiji, večji odpornosti in bolj trajnostni potrošnji in proizvodnji, tako da se loti reševanja vprašanj okolja, preglednosti, udeležbe in opolnomočenja, dostojnega dela in dostopa do socialne zaščite.
42. Za pridobitev lokalnega kapitala iz zasebnega sektorja so pomembni vključujoči in stabilni finančni sistemi. Zato je treba podpreti politični in regulativni okvir, ki bo spodbuden za finančni sektor, okrepiti finančno infrastrukturo in vzpostaviti v uporabnika usmerjene in vzdržne finančne institucije, ki bodo zbrale domače prihranke.

43. Poudarjamo, kako pomembna so mikro-, mala in srednja podjetja ter podjetja socialne ekonomije za ustvarjanje delovnih mest in trajnostni razvoj, pa tudi ključno vlogo malih kmetov. Okrepiti bi bilo treba prizadevanja za boljši dostop mikro-, malih in srednjih podjetij do financiranja ter za večjo finančno vključenost, zlasti za izboljšanje ekonomskega položaja žensk. Treba je spodbuditi postopno formalizacijo neformalnega sektorja. V ta namen bi se morali učiti iz svojih izkušenj, deliti strokovno znanje in zagotavljati podporo za krepitev zmogljivosti.
44. Osrednji element naložb zasebnega sektorja bi morala biti družbena odgovornost podjetij, vključno z njeno okoljsko razsežnostjo. V ta okvir sodijo spoštovanje in izvajanje mednarodno priznanih smernic in načel, kot so vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, tristranska deklaracija MOD o načelih za večnacionalna podjetja in socialno politiko, usmerjevalni standardi Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO) 26000 o družbeni odgovornosti, pobuda ZN za družbeno odgovornost Global Compact in smernice OECD za večnacionalne družbe, ter nadgrajevanje veljavnih mednarodnih sporazumov, kot so večstranski okoljski sporazumi. Potrebna so dodatna prizadevanja, da bi izboljšali potrebno skrbnost, zagotovili ustrezno oceno tveganja ter izboljšali tržno nagrajevanje za družbeno odgovornost podjetij, razkrivanje podatkov o upravljanju, družbi in okolju, ki jih imajo podjetja, ter poročanje o trajnosti. Podjetja bi bilo treba spodbuditi, da bi z ukrepi, ki prispevajo k izboljšanju ekonomskega položaja žensk, povečevala enakost spolov, tudi delež žensk na vodilnih položajih na vseh ravneh, in zagotovila enako plačilo za enako delo in enakovredno delo. Vzpostaviti je treba ustrezne in učinkovite okvire za zagotavljanje skladnosti, tudi na področju okoljih, družbenih in finančnih vprašanj. Še naprej bomo sodelovali z zasebnim sektorjem, da bi spodbujali odgovorne globalne vrednostne verige, spodbujali bolj trajnostno rabo virov in naložbe v naravni kapital ter zajezili nezakonite finančne tokove.
45. Potrebne so ustrezne spodbude, tudi z oblikovanjem politike in predpisov, da bi lahko izkoristili potencial zasebnega sektorja in zbrali dodatna zasebna finančna sredstva, tudi sredstva fundacij in človekoljubnih organizacij. K mobilizaciji zasebnih naložb, usmerjenih v politične prednostne naloge, ki podpirajo trajnostni razvoj in izkoreninjenje revščine, lahko pomembno prispevajo inovativni instrumenti financiranja, kot je kombiniranje lastniškega kapitala, posojil in jamstev. Kombiniranje se lahko uporabi tudi za pritegnitev zasebnih finančnih sredstev za razvoj, saj se lahko s tem prevzame del tveganja in zmanjšajo stroški. Ti

instrumenti lahko med drugim prispevajo k zeleni rasti, ustvarjanju delovnih mest, inovacijam in podnebnim ukrepom.

(vi) Spodbujanje trgovine in naložb

46. Trgovina je eden od ključnih dejavnikov za vključujočo rast in trajnostni razvoj in je pomemben način izvajanja agende za obdobje po letu 2015. EU priznava vodilno vlogo Svetovne trgovinske organizacije, kar zadeva trgovinska vprašanja na svetovni ravni. Na domači ravni je za čim večji izkoristek morebitnih koristi trgovine v prvi vrsti odgovorna vsaka država zase, in sicer z dobrim upravljanjem, trdnimi politikami, stabilnim regulativnim okoljem, ki je ugodno za zasebni sektor in trajnostno podjetništvo, inovacijami, naložbami in trajnostnim upravljanjem dobavne verige. To lahko podpremo v okviru pomoči za trgovino in s tem povezano krepitvijo zmogljivosti. Vse razvite države in gospodarstva v vzponu bi morala svojo pomoč za trgovino bolj usmerjati v države v razvoju, pri čemer bi bilo treba večji delež pomoči za trgovino nameniti najmanj razvitim državam in drugim državam v razvoju, ki najbolj potrebujejo pomoč. Prizadevanja bi bilo treba usmeriti v najmanj razvite države in druge države v razvoju, ki pomoč najbolj potrebujejo. Upoštevati bi bilo treba potrebe neobalnih najmanj razvitih držav, v katerih sta olajševanje trgovine in trgovinska infrastruktura ključni gonili razvoja, pa tudi potrebe majhnih otoških držav v razvoju. Članice Svetovne trgovinske organizacije (STO) bi morale v okviru oprostitev obveznosti na področju storitev za najmanj razvite države na podlagi Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami določiti komercialno smiselne preferencialne za storitve in ponudnike storitev iz najmanj razvitih držav. Pomembno je spodbujati regionalno raven. Ustrezno bi bilo treba upoštevati regionalno sodelovanje – regionalni in medregionalni trgovinski sporazumi bi lahko podprli širše trgovinsko povezovanje ter dostop do regionalnih in globalnih vrednostnih verig. Razvijanje trajnostnih globalnih vrednostnih verig je ključno za uresničitev globalnih ciljev trajnostnega razvoja. Države, ki sklepajo trgovinske sporazume, bi morale upoštevati njihov vpliv na države v razvoju in trajnostni razvoj.

47. Vse razvite države in gospodarstva v vzponu bi morale omogočiti brezcarinski in brezkvotni dostop do svojih trgov za proizvode iz najmanj razvitih držav, razen za orožje in strelivo. Vse države se morajo še bolj posvetiti necarinskim vprašanjem, kot so olajševanje trgovine, tehnični predpisi in standardi, delovni in okoljski predpisi, naložbe, storitve, pravice intelektualne lastnine in javno naročanje. Trgovino, tudi na regionalni ravni, lahko spodbudijo pregledna in poenostavljena pravila o poreklu.
48. V trgovinsko politiko, tudi v trgovinske in naložbene sporazume, je treba ustrezno vključiti trajnostni razvoj, vključno z njegovo družbeno in okoljsko razsežnostjo. Bolj bi bilo treba podpreti večstranska prizadevanja in večstranski sporazum za okolju prijazne proizvode in storitve ter izvajanje temeljnih delovnih standardov in temeljnih konvencij MOD, pa tudi izvajanje večstranskih okoljskih sporazumov. Gospodarske, okoljske in družbene koristi lahko dosežemo tudi s spodbujanjem mednarodnih smernic in standardov ter javnih in zasebnih sistemov zagotavljanja trajnosti. Poudarjamo, da je treba preprečevati nezakonito trgovino v vseh njenih oblikah.
49. EU je bila vedno vodilna v prizadevanjih, da bi trgovina ustvarjala vključujočo rast in trajnostni razvoj: naš trg je najbolj odprt za države v razvoju, pri čemer imajo najmanj razvite države brezcarinski in brezkvotni trgovinski dostop za vse proizvode, razen za orožje in strelivo; EU in države članice skupaj zagotavljajo največji delež pomoči za trgovino; naši trgovinski sporazumi so celostni; vključujoč trajnostni razvoj pa smo vključili v našo trgovinsko in naložbeno politiko. EU dejavno spodbuja regionalni razvoj in povezovanje, kar državam pomaga izboljšati konkurenčnost na globalnem trgu, pospešuje trgovino, naložbe in mobilnost ter prispeva k miru in stabilnosti.
50. EU se bo zavzela za uspešen zaključek desete ministrske konference STO, ki bo decembra 2015 v Nairobiju, odločno pa si prizadeva tudi za napredek pogajanj v okviru razvojnega kroga iz Dohe in izvajanje balijskega svežnja, vključno s sporazumom o olajševanju trgovine in elementi, ki se nanašajo na najmanj razvite države. Temu je treba nameniti največ pozornosti.

(vii) Pospeševanje znanosti, tehnologije in inovacij

51. Naložbe v znanost, tehnologijo in inovacije so ključne za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj ter opredelitev in reševanje perečih globalnih družbenih izzivov. Da bi okrepili odločanje, ki temelji na dokazih, je treba izboljšati povezavo med znanostjo in politiko. Vse države bi morale izboljšati dvostransko, regionalno in večstransko sodelovanje na področju znanosti, tehnologije in inovacij z namenom spodbujanja uresničevanja ciljev trajnostnega razvoja. EU se je zavezala, da bo spodbujala znanost, tehnologijo in inovacije, na primer z okvirnim programom za raziskave in inovacije. Tudi program Obzorje 2020 bo podpiral trajnostni razvoj, tako v EU kot v sodelovanju z mednarodnimi partnerji. EU priznava, da imajo pomembno vlogo tudi države s srednjim dohodkom in da je treba z njimi učinkovito sodelovati v znanosti, tehnologiji in pri inovacijah, pa tudi pri krepitvi zmogljivosti. Vse države bi se morale zavezati k sodelovanju, da bi se razvile inovativne rešitve za trajnostni razvoj.
52. Razvite države in vedno bolj tudi gospodarstva v vzponu imajo pomembno vlogo pri razvoju, prenosu in razširjanju tehnologije, krepitvi zmogljivosti ter znanstvenem in tehnološkem sodelovanju, zlasti z najmanj razvitimi državami. Dolgoročne naložbe in sodelovanje, tudi z lokalnimi skupnostmi in končnimi uporabniki, so nujne za tozadevni uspeh.
53. Čeprav ima tudi javni sektor pomembno vlogo, je večina tehnologij v lasti zasebnega sektorja, in v zvezi s tem bi bilo treba poudariti pomen večstranskih partnerstev. Razvoj, prenos in razširjanje tehnologije je treba pospeševati z ugodnim političnim okoljem in ustreznimi spodbudami v skladu z medsebojnimi dogovori. V zvezi s tem poudarjamo pomen varstva pravic intelektualne lastnine na vseh ravneh v skladu s predpisi STO in Svetovne organizacije za intelektualno lastnino ter pomen krepitve zmogljivosti, da bi lahko najučinkoviteje izkoristili razpoložljive tehnologije.

54. Spodbujanje raziskovanja na področju IKT in digitalnih inovacij ter učinkovita uporaba novih in inovativnih tehnologij, zlasti IKT, ustvarjata okolje, ki omogoča trajnostno in vključujočo rast. Države bi morale vzpostaviti odprte informacijske družbe, v katerih ima vsak dostop do digitalnih tehnologij, in sprejeti pravne okvire za zaščito varnosti, svobode izražanja, dostopa do informacij in zasebnosti v digitalni dobi.
55. Združeni narodi bi morali še naprej lajšati dostop do informacij o obstoječih mehanizmih, povezanih s tehnologijo, tudi za okolju prijazne tehnologije, in spodbujati usklajevanje med njimi, pri čemer je treba upoštevati posebne izzive, s katerimi se soočajo najmanj razvite države.

(viii) Obravnavanje izzivov in izkoriščanje pozitivnih učinkov migracij

56. Dobro urejene migracije in mobilnost lahko pozitivno spodbudijo vključujočo rast in trajnostni razvoj. Migracije bi bilo treba obravnavati celostno, pri tem pa upoštevati vse priložnosti in izzive migracij za razvoj. Novo svetovno partnerstvo bi moralo spodbujati boljše sodelovanje, da bi se povečale koristi mednarodnih migracij za trajnostni razvoj in zmanjšale ranljivosti. Vse države si morajo prizadevati za učinkovito upravljanje migracij ob doslednem spoštovanju človekovih pravic in dostojanstva migrantov. To pomeni, da se je treba lotiti tako zakonitih kot nezakonitih migracij v državah izvora, tranzitnih državah in namembnih državah, vključno z bojem proti tihotapljenju migrantov, zlasti z bojem proti kriminalnim združbam. EU se je zavezala, da bo zagotovila usklajenost med politikami in cilji na področju migracij in razvoja ter izkoristila prispevek diaspore k razvoju. Globalni pristop EU k vprašanju migracij in mobilnosti je učinkovit okvir za dialog s tretjimi državami o vprašanju migracij, ki je koristen za vse strani.
57. Potrebne so pobude, da bi lahko migranti obdržali več svojega zaslužka, zlasti z večjo finančno vključenostjo, tudi kar zadeva dostop do finančnih storitev, in da bi zmanjšali stroške prenosa ter zagotovili varne kanale prenosov nakazil migrantov. Obravnavati je treba tudi druge stroške, povezane z migracijami in mobilnostjo, kot so pomanjkanje strokovno usposobljene delovne sile zaradi izseljevanja in stroški zaposlovanja. Zagotoviti bi bilo treba možnost čezmejnega priznavanja znanj in spretnosti.

58. Lotiti se moramo tudi brezvestnih praks zaposlovanja, zagotoviti pomoč pri ustvarjanju privlačnih naložbenih priložnosti za diasporo in zaščititi pravice razseljenih oseb. Izboljšati bi morali dostop do zasluženih prejemkov in njihovo prenosljivost v skladu z načeli, določenimi v ustreznih mednarodnih sporazumih.

IV. Spremljanje, prevzemanje odgovornosti in pregled

59. EU in njene države članice so še naprej zavezane vzpostavitvi in izvajanju trdnega okvira za spremljanje, prevzemanje odgovornosti in pregled, ki bi moral biti sestavni del agende za obdobje po letu 2015. V sklepih Sveta iz decembra 2014 so določena ključna načela, ki bi morala biti vodilo pri tem procesu. Vzpostaviti bi bilo treba en sam krovni okvir, ki bi zajemal vse vidike ciljev trajnostnega razvoja ter vse načine izvajanja, tudi vse vidike financiranja.
60. Glavni cilji okvira za spremljanje, prevzemanje odgovornosti in pregled, ki bi okrepili splošno naravo agende za obdobje po letu 2015, bi morali biti: spremljati splošni napredek, spodbujati izmenjavo najboljših praks in vzajemnega učenja, vključno s skupnim reševanjem skupnih izzivov, k aktivni udeležbi pritegniti vse deležnike ter v politiki in pri voditeljih zagotoviti poudarek na motivaciji in spodbudah za nove ukrepe.
61. Okvir bi moral delovati na nacionalni, regionalni in svetovni ravni ter temeljiti na že vzpostavljenih sistemih spremljanja in prevzemanja odgovornosti. Vse države spodbujamo, naj se zavežejo večstranskim procesom spremljanja, prevzemanja odgovornosti in pregleda ter vzpostavijo sisteme za prevzemanje odgovornosti na nacionalni ravni, ki bodo temeljili na nacionalnih strategijah za trajnostni razvoj ali drugih ustreznih okvirih. Nacionalni parlamenti, lokalne vlade in akterji civilne družbe, vključno z institucijami znanja, imajo v zvezi s tem pomembno vlogo, prav tako pa tudi vrhovne revizijske institucije in druge neodvisne nadzorne institucije. Spremljanje na nacionalni ravni bi moralo z zagotavljanjem statističnih podatkov in drugih relevantnih informacij o svetovnih kazalnikih prispevati tudi k spremljanju na svetovni ravni. Regionalna raven bi lahko zagotovila koristen forum za medsebojno strokovno ocenjevanje in učenje ter spodbujala države, naj določijo ambiciozne cilje in podpirajo izvajanje. Delo na regionalni ravni bi lahko tudi pomagalo zagotoviti napredek glede čezmejnih vprašanj in skupnih regionalnih ciljev.

62. Na svetovni ravni bi morali v povezavi z enotnim okvirom za spremljanje, prevzemanje odgovornosti in pregled usklajeno in v celoti izkoristiti generalno skupščino Združenih narodov, Ekonomsko-socialni sveti in druga ustrezna telesa ali forume, specializirane na različnih področjih, da bi se izognili podvajanju in omejili upravno breme. Politični forum ZN na visoki ravni za trajnostni razvoj bi moral imeti vodilno vlogo na svetovni ravni. Ta forum bi moral upoštevati nacionalne in regionalne postopke pregleda in imeti ključno nadzorno vlogo, da bi ohranili politično zavezo in olajšali preglede napredka in izmenjavo najboljših praks, ter dati priporočila za nadaljnje ukrepe na nacionalni, regionalni in svetovni ravni. Politični forum ZN na visoki ravni za trajnostni razvoj bi bilo treba pri njegovi vlogi podpreti s poročilom o globalnem trajnostnem razvoju, ki bi olajšal tudi sprejemanje odločitev na podlagi dokazov na vseh ravneh. Ta forum bi se moral opirati na izkušnje svetovnega partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje ter foruma za razvojno sodelovanje
63. EU in njene države članice podpirajo razvoj osnovnih globalnih kazalnikov, usmerjenih v rezultate, s katerimi bi podprli prihodnja merjenje, spremljanje in pregled ciljev trajnostnega razvoja. To bi bilo treba izvesti v okviru tehničnega procesa pod vodstvom strokovnjakov, ki bi ga usmerjal sistem ZN in h kateremu bi prispevali nacionalni in regionalni statistični uradi. Podpiramo časovni načrt za razvoj globalnega okvira kazalnikov, o katerem se je dogovorila Statistična komisija ZN. Pozdravljamo ustanovitev medagencijske skupine in skupine strokovnjakov za kazalnike ciljev trajnostnega razvoja ter ustanovitev tozadevne skupine na visoki ravni. Kazalniki in podatki bi morali, kolikor je mogoče, temeljiti na obstoječih kazalnikih, da se zagotovijo zanesljivi nabori podatkov in stroškovno učinkovite rešitve, hkrati pa bo morda treba razviti tudi nove kazalnike. EU podpira izbor globalnih kazalnikov, ki jih je mogoče uporabiti za sočasno spremljanje napredka pri doseganju različnih ciljev, pri čemer se vzpostavi celovit okvir, ki vključuje medsebojne povezave in ustvarja ravnotežje med tremi razsežnostmi trajnostnega razvoja ter omejuje število kazalnikov. Da bi dosegli cilj zmanjšanja neenakosti in da nihče ne bi bil zapostavljen, bi morali kvantitativni in kvalitativni kazalniki upoštevati spol in starost, vključevati razsežnost človekovih pravic, po možnosti pa bi morali biti tudi razčlenjeni po dohodkih, spolu, starosti in drugih dejavnikih. Pri zbiranju podatkov bi morali uporabiti možnosti, ki jih ponujajo digitalni in geoprostorski podatki, tehnologije in spremljanje na kraju samem. EU bi morala podpreti prizadevanja za boljšo pokritost in kakovost podatkov za države v razvoju.

V. Nadaljnje ukrepanje

64. EU in njene države članice bodo še naprej aktivno in konstruktivno sodelovale pri vseh že začelih procesih ter podpirale njihovo zблиževanje, da bi lahko dosegli enotno splošno agendo za obdobje po letu 2015. V ta namen bodo še naprej razvijale in posodabljale skupna stališča, da bi lahko učinkovito in enotno nastopale v trenutnih mednarodnih pogajanjih, pri čemer bodo obravnavale tudi vprašanja iz priloge k sporočilu Komisije z naslovom Svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015.
65. Za uspeh tega svetovnega partnerstva je potreben prispevek vseh. EU in njene države članice so se zavezale, da bodo v celoti odigrale svojo vlogo in konstruktivno sodelovale z drugimi, da bi lahko sprejeli in začeli izvajati ambiciozno in vključujočo agendo za obdobje po letu 2015, ki bo prinesla resnične spremembe.
-